

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206969
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613206969.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ P. O., nar. X.X.XXXX, 2/ P. O., nar. XX.X.XXXX, obaja bývajúci vo T. J. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom advokátskej kancelárie vo Svidníku, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 8.181,81 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 5C/417/2013-97 zo dňa 19.9.2014, jednomyseľne takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, žalovaným nepriznal náhradu trov konania a vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu, ďalej žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 588,64 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 8.181,81 eur s prísl. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Dňa 26.7.2007 bola uzatvorená zmluva č. XXXXXXXXXX a touto sa žalovaní zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaní túto zmluvnú povinnosť neplnili, čím sa dostali do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovali sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 8.181,81 eur.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého vedľajší účastník podaním zo dňa 25.3.2014 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Ďalej súd citoval ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia § 52 ods. 2, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101 OZ, ďalej ustanovenie § 153 ods. 1 O.s.p.. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že ku dňu 27.9.2012, t.j. ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, boli žalovaní 1 143 dní v omeškaní (cca 3 roky a 2 mesiac), čo je zrejmé z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 (č.l. 40 spisu). Tým je celý nárok žalobcu premlčaný, pretože uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 5.11.2013. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd musel prihliadnuť, a preto už nemohol premlčané právo žalobcovi priznať. Premlčaním nároku na zaplatenie istiny sa premlčal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými rozhodol podľa § 142 ods. 1 a žalovaným, ktorí mali v konaní plný úspech, pretože im žiadne preukázateľné nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu. O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol podľa § 142 ods. 1, a keďže v konaní mal vedľajší účastník plný úspech, vychádzajúc z hodnoty sporu 8.181,81 eur priznal mu trovy právneho zastúpenia vo výške 588,64 eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd tento zmenil a jeho návrhu vyhovel, alebo podľa ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil voči žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Pokiaľ súd pri posúdení otázky premlčania a splatnosti dlžnej sumy vychádzal z údaju počtu dní omeškania, žalobca nesúhlasil s týmto posúdením, nakoľko predmetný údaj nemožno stotožňovať s ukončením zmluvy, resp. s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Počet dní omeškania určuje, kedy sa žalovaní prvý raz dostali do omeškania s úhradou splátky, čo však neznamená, že žalovaní následne ďalšie splátky neplatili. Ide o nepreukázanú skutočnosť, teda súd nemohol na ňu bez ďalšieho prihliadať. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nepreukázaných údajov, ktoré neboli tvrdené ani jednou stranou, preto sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, keďže súd vychádzal len z dedukcie a aj to nesprávnej. Podľa bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok (VOP), ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti, alebo zmluvného dojednania zo strany klienta, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť, pričom účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty dňom jej doručenia.

Žalobca poukázal na fakt, že právny predchodca - postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na druhej strane. Nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy preukazovali. Zároveň výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne postúpením pohľadávky žalobca boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovo právny vzťah. Na žalobcu prešli Zmluvou o postúpení pohľadávok aj všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou. Okrem toho postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Žalobca nevidel dôvod, prečo súd nerešpektoval a neprihliadol na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu ako postupníka pohľadávky. Vzhľadom na uvedené mal súd žalobcovi priznať sumu nepremľaných splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Ďalej žalobca nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, a to z dôvodu, že v jeho prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou ako aj personálnou základňou minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník vo vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Keďže žalobca nie je subjektom, ktorý predmet úveru poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. OZ riadiť aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého, ak aj napriek písomnej výzve banky, alebo pobočky zahraničnej banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala je obsiahnutý v dôvodovej správe k Zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti § 92 uvádza, že v ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané, banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávku z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. NBS žalobcovi nevydala bankové povolenie a

ten nie je oprávnený ani na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalobca nie je zapísaný v Registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vedie NBS na svojom webovom sídle. Z uvedeného dôvodu žalobca nie je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov, nakoľko absentuje náležitosť jeho zápisu do Registra veriteľov v zmysle § 20 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho názoru odporuje zákonu, pokiaľ banka ktorá poskytla úver tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich nemôže vo vlastnej réžii spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Opačným výkladom by postúpením pohľadávky, ktorá pozostáva zo splátok splatných v budúcnosti, inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky a už len s poukazom na poplatok za správu úveru je absolútne nedôvodné predpokladať, že vymáhačska spoločnosť vykoná všetky technické a administratívne úkony, ktoré za tento poplatok vykonáva banka, čo i len za jeden deň spravovania úveru vo vlastnom mene. Ďalej vedľajší účastník poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 4 písm. b) OZ, a to v tej súvislosti, že napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršenie zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník vyvodil záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 Zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 Zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. Navyše uviedol, že podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy a ak takáto absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Pokiaľ išlo o námietku priznania náhrady trov konania, poukázal na to, že je absurdné, ak žalobca ako účastník konania je zastúpený advokátom, upiera to isté právo inému účastníkovi. Tvrdenie, že podania vedľajšieho účastníka sú nadbytočné a opakujúce bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu nie je pravdivé. Nesúhlasil ani s argumentom, že pre paušálny vstup združenia do konaní nebol žiaden dôvod. Celé odvolanie žalobcu vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane.

Toto vyjadrenie bolo doručené žalobcovi a tento napriek tam uvedeným skutočnostiam trval na odvolaní a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil a jeho žalobe vyhovel, prípadne podľa § 221 ods. 1, 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Súd prvého stupňa nezistil dostatočne skutkový stav, aby mohol vyvodiť záver, ktorý uviedol v dôvodoch rozsudku a na základe ktorého návrh žalobcu zamietol. Nezistil ani skutočnosti, ktoré vo vyjadrení na odvolanie žalobcu uviedol vedľajší účastník, a preto jeho záver o tom, že nárok žalobcu je premlčaný je predčasný. Súd prvého stupňa nezistil, či došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pretože v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je banka oprávnená za tam uvedených podmienok, nie však povinná. Táto skutočnosť však zistená dokazovaním súdu prvého stupňa nebola, a preto nie je zrejmé, či táto skutočnosť nastala a od kedy potom začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku na splatenie celého úveru. Z návrhu žalobcu čl. 3 je zrejmé, že žalobca si v konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.11.2010 do 10.7.2017 v počte 81 v celkovej výške 8.181,81 eur. Žaloba bola podaná 5.11.2013, teda premlčanie splátok bude treba posudzovať podľa § 103 OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd musel podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom postupe sa súd prvého stupňa bude musieť

zaoberať tým, či nastala mimoriadna splatnosť úveru, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu a na základe týchto skutočností potom posudzovať nárok žalobcu, ktorý tvrdí, že žiada zaplatenie len splátok doteraz splatných a nepremĺčaných spolu s úrokom z omeškania každej splátky v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.